

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXVII. Privilegium Ludovici Pij Imperatoris de quinque navibus Ecclesiae
Viennensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

quislibet exactor iudiciarie potestatis, de carris, vel fagmariis, seu navigiis, vel de quolibet commercio, undecunque videlicet fiscus teloneum exigere potest, nullum teloneum accipere vel exigere præsumat. Naves verò tres, quæ sive perflumen Ligeris sive per cetera flumina ob utilitatem & necessitatem ipsius monasterij discurrunt, ad quascunque civitates, castella, aut portus, vel cetera loca accessum habuerint, nullus ex eis aut hominibus qui eas prævident ullum teloneum aut ripaticum, aut pontaticum, aut portaticum, aut salutaticum, aut cespitaticum, aut cænaticum, aut laudaticum, aut transticum, aut pulveraticum, aut ullum occursum, vel ullum censum, aut ullam redhibitionem accipere vel exigere audeat; sed licitum sit, absque alicujus illicita contrarietate vel detentione, per hanc nostram auctoritatem naves tres, & homines qui eas prævidere debent, cum quæ deferunt, per universon imperium nostrum liberè ac securè ire & redire. Et si aliquas moras in quolibet loco fecerint, aut aliquid mercati fuerint aut vendiderint, nihil ab eis prorsus, ut dictum est, exigatur. Hæc verò auctoritas ut plenior obtineat vigorem, & à fidelibus nostris certius credatur & diligentius conservetur, de annuli nostri impressione subter sigillari iussimus.

Datum v. Idus Iantarij anno Christo propitio primo Imperij Domini Ludovici serenissimi Augusti, Indictione v. i. i.

Actum Aquigrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVII.

Privilegium Ludovici Pij Imperatoris de quinque navibus Ecclesie Viennensis.

An. 817.
Ex chartulario Ecclesie Viennensis.

IN nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Vicariis, Centenariis, Adionariis, Teloneariis, seu omnibus rem publicam procurantibus. Notum sit quia nos, deprecante Bernardo Viennensis Ecclesie Episcopo, quæ est constructa in honore sancti Mauricij, pro mercedis nostræ augmento, seu pro utilitate fructum ibidem Domino famulantium, ei concessimus naves quinque per diversa flumina, Rhodanum scilicet & Segonnam, ad sua negotia deferenda. Vnde vobis præcipimus atque mandamus ut neque vos neque juniores vestri ullum teloneum aut ripaticum seu portaticum, vel etiam cespitaticum, nec cænaticum vel salutaticum, nec ullas redhibitiones ab eodem prædicto numero navium exigere vel exactare præsumatis, quatenus per hanc nostræ præceptionis auctoritatem, ut prædiximus, ob utilitatem fructum ibidem Deo servantium liberè securèque negotia sua vestro simul fultu auxilio & munimine petagere valeant. Et ut hæc auctoritas certius credatur, de annulo nostro subter sigillum signari.

Signum Ludovici serenissimi Augusti.
Ibbo ad vicem Helisachar recognovi.

Data i. v. Idus Iunii anno secundo Christo propitio imperij Domini Ludovici serenissimi Augusti, Indictione viii.

Actum Aquigrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVIII.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio Montisfolivi in diocesi Carcassonenf.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Cum petitionibus servorum Dei iustis & rationabilibus divini cultus amore favemus, superna nos gratia muniri non dubitamus. Proinde noverit omnium fidelium nostrorum tam presentium quam & futurorum sagacitas quia vir venerabilis Olomundus Abbas ex monasterio quod nuncupatur Malasti, quod est situm in territorio Carcassense super fluvium Duranum, constructum in honore sancti Ioannis Baptistæ, obtulit obtutibus nostris quandam auctoritatem Domini & genitoris nostri Karoli piæ recordationis serenissimi Augusti, in qua erat insertum qualiter idem Olomundus ipsum monasterium novo construxisset opere, & propter ejus defensionem vel propter pravorum hominum illicitas infestationes in manu ejusdem Domini Imperatoris unà cum monachis ibi degentibus se commendavit, ut sub ejus tuitione licuisset eis cum rebus & hominibus eorum quietè vivere ac residere; & deprecatus est clementiam nostram ut prædictum monasterium, unà cum cellula quæ nuncupatur sancti Martini, prædicto monasterio subiecta, quæ est sita in eodem pago super rivulum Lampis, quæ est constructa in honore sancti Martini Confessoris, cum rebus, hominibus, & adjacentis sive terminis suis, sub nostra sulciperemus defensione & immunitatis tuitione. Cujus precibus ob amorem Dei & reverentiam divini cultus libenter aures accommodare placuit, & hoc nostræ auctoritatis præceptum immunitatis atque tuitionis gratia fieri decrevimus; per quod præcipimus atque jubemus ut nullus iudex publicus vel quislibet ex iudiciaria potestate in Ecclesias, vel loca, aut agros, seu reliquas possessiones prædicti monasterij, quas moderno tempore iustè & rationabiliter possidet, vel quæ etiam deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fidejussores tollendos, aut homines monasterij tam ingenuos quam & servos super terram ipsius commanentes injustè distringendos, nec ullas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, nostris & futuris temporibus ingredi audeat, vel ea quæ supra memorata sunt penitus exigere præsumat; & quicquid de rebus præfati monasterij fiscus sperare poterat, totum nos pro aeterna remuneratione præfati monasterio concedimus, ut in alimonia pauperum & stipendia monachorum ibidem Deo famulantium perpetuò proficiat in augmentum.

An. 817.
Ex archivo monasterij Montisfolivi.

Ex vo S. tij.